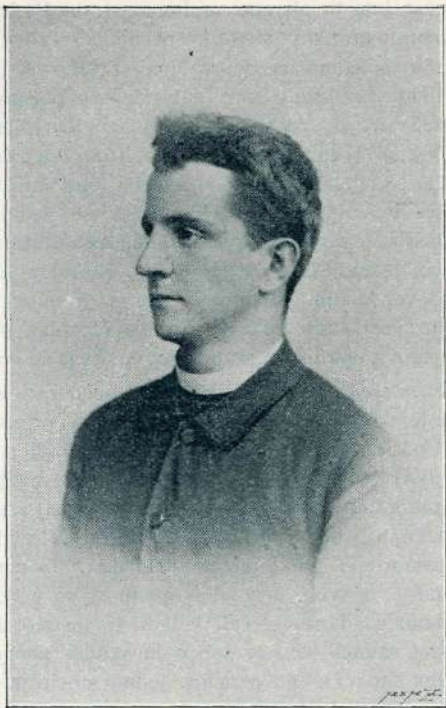

Razne stvari.

Anton Medved.

korenino vsemu hudemu in vso družbo osnoval na tako zvani družabni pogodbi: ljudje, ki so se iz polživalskega stanja povzdignili do uma, so sklenili, da se vsak nekoliko odreče svoji osebni svobodi v prid skupnemu varstvu; to je postanek države; vladarje „ljudska volja“ voli torej jih tudi odstavlja; država čuvaj svobodo in enakost; religija je potrebna. Komunist Brissot de Varville je videl v nerazrušni zakonski zvezi krivico. V francoski revoluciji so bili najodločnejši komunisti sansculotti.

Ker je že letos „Dom in svet“ seznanil čitatelje s poglavitnimi francoskimi socialisti, omenjamo samo še imena Saint Just, Babeuf, St. Simon, Bazard, Enfantin, Fourier. Z besedo in dejanjem so pripravljali tla silovitemu gibanju, katero se je razširilo čez celo Evropo.

Nadaljujmo po tem kratkem pregledu svoje opazovanje! Možje, katerih nazore bomo sedaj opisali, spadajo že v novo dobo. Njih spisi so v rokah ljudskih voditeljev, njihov vzgled je še živ.

(Dalje.)

Naši sotrudniki. Izrekla se nam je želja, da bi pokazali sotrudnike „Dom in svet“-a tudi v podobah. Da to za urednika ni lahka stvar, ni treba razkladati. Po sreči moremo danes predložiti štiri svoje zveste sotrudnike, kateri — čeprav niso jedini — so kakor stebri našega lista. Njih srce poznajo naši čitatelji dovolj iz njih spisov.

Gospod *Anton Medved* je naš pesnik kat' exochén. Odkar izhaja list, ni je bilo skoro številke, da bi v njej ne bilo vsaj jedne njegove pesmi. Jako je plodovit. A s tem ni rečeno, da pesnikuje ali površno ali za silo, nikakor: marveč on je pesnik „skozi in skozi“. Rečemo lahko, da mu je poezija ves njegov svet. Ni mnogo takih pesnikov, kateri bi tako intenzivno živeli poeziji, kakor gosp. Anton Medved. Iz tega lahko umevamo njegov živahni, za razne vtiske silno sprejemljivi značaj. Pesniško svojo moč je pokazal tudi v dramatiki: 1. v tragediji „Viljem Ostrovrhar“ (1894), 2. v drami „Zarja slave“ in 3. v tragediji „Zarja življenja“, kateri obe sta dela igre „Kacijanar“ (l. 1895.) in 4. v tragediji „Za pravdo in srcé“ (1896). Med temi je poslednja najboljše in zares krasno dramatično delo, ki bi na odru brez dvoma vrlo uspevalo. Zakaj našinci bolj ne priznavajo zaslug našega pesnika, je znano dovolj. Strankarstvo je odločilno tudi pri ocenjanju pesnikov. Medved je duhovnik, ki neče peti strankarsko, brezbožno in nasladno, zato pri nekaternikih nima veljave.

Ivo Trošt.